

Joian, stoere, lieve, dappere Joian

Voor het sterven van kinderen wil je liever weglopen. Ook ik en toch stapte ik elke week dapper weer bij Joian binnen... Dapper? Wie was er dapper? Juist, Joian was de dappere ridder, die alle behandelingen moedig onderging. En die vrijdag bewust en moedig zei:

Niet meer, genoeg ...

Terwijl ik met zijn ouders, Carsten en Tine de plek waar zijn afscheid zou plaatsvinden bezocht en het afscheid vorm gaf, viel Joian in een diepe slaap en gleed hij langzaam in die andere wereld, de wereld waar geen pijn, geen verdriet meer was. Hij werd bevrijd. Joian stierf in de vroege zaterdagochtend. Joian was maar 11 lenten. Stil lag hij in dat grote bed, zijn vier zusjes om hem heen; Carsten en Tine ontredderd. Na overleg met Carsten en Tine besloten wij om Joian in het tuinhuisje op te baren. Helemaal omdat zij al eerder gekozen hadden om zijn lichaam niet met de traditionele koeling te koelen, maar 'natuurlijk' op graszoden op te baren. Lieve vrienden begonnen het tuinhuisje leeg te ruimen en toverden het in korte tijd om in een prachtig kasteel voor Joian. Ondertussen verzorgde ik hem met Tine en de drie jongste dochters. Manou, 7 jaar, Sanna, 8 jaar en Thalia, 9 jaar, kwamen langzaam dichterbij en wasten en verzorgden het lichaam van hun grote broer. Mara, zijn oudere zus zat gekluisterd in de armen van papa Carsten en keek toe. Zonder angst, zonder schroom, met een toewijding zoals ik het nog nooit heb gezien wreven zij zijn armen, benen en gezicht met geurende olie in, wetende dat dit de laatste keer zou zijn dat hij zo dichtbij was. Zacht rolden de tranen over hun wangen, maar er werd ook gelachen. Joian bleef namelijk de hele tijd zijn oogjes een beetje open houden. Op de vraag of ik zijn ogen zou sluiten schudde iedereen zijn hoofd. Zo kenden ze Joian, het was fijn om zo nog een beetje contact met hem te hebben.

Carsten droeg Joian samen met vrienden in het rieten mandje - dat door zijn schoolkameraadjes nog maar twee weken geleden gevlochten was - naar het tuinhuisje. Er stonden kaarsen, foto's, kristallen, er hingen sterren en op de grond lag het gras met erop een grote kristal. Dit gras besproeide Tine elke dag met roosmarijnbadmelk en Silicia D8, vloeibaar kwarts. Rechts en links van Joian stonden stoelen die altijd bezet waren. Meestal zaten Tine of Carsten met hun dochters naast Joian, praatten met hem, hielden zijn hand vast, alsof ze hem wilden verwarmen, wilden terughalen uit de verstarring. Joian lag onder zijn geboortedekentje, gewikkeld in een zachte fluwelen doek als een mooie prins..... Mijn hart brak als ik in het huisje keek; tegelijkertijd had ik bewondering voor de wijze, waarop dit gezin hun lot droeg. Dapper - in de geest van Joian - gingen zij door met wat er gedaan moest worden: een prachtig afscheid voor Joian creëren en ondertussen de meisjes de aandacht geven, die zij o zo nodig hadden. Het afscheid vond buiten plaats, in de stralende zon in Bergen aan Zee. Midden in de week waarin storm en regen over Nederland raasde, was daar die stralende dag, waarop familie, vrienden en school zingend afscheid namen van Joian. De hemel brak open en de zon begon te stralen toen Mara samen met haar band een heel bijzonder lied voor Joian zong.

Ontving de stralende zon, boven, dit prachtige kind?
Ik weet het niet, maar ik wil graag geloven, dat er voor Joian daar boven een betere wereld is, zonder pijn, zonder verdriet, waar hij weer mag stralen, stoer en grappig kan zijn. Sinds het sterven van ons eigen kindje heb ik het mij vaak afgevraagd: waarom sterven kinderen, waarom niet die oude mevrouw, die zo graag dood wil, maar niet kan sterven, of mag sterven. ....

Er zijn geen antwoorden.....
Wij troosten ons met de herinneringen en met alles wat Joian in zijn veel te korte leven heeft betekend, voor zo velen. Alle draadjes die hij gesponnen heeft, alle zaadjes die hij gestrooid heeft, dit alles zal hem onvergetelijk maken en helpt ons om door te gaan in een leven zonder Joian, in een leven met onzichtbare lijntjes en heel veel bijzondere herinneringen aan stoere, lieve, dappere Joian.

Charon
Uitvaartbegeleiding

Meer columns op:

Charonuitvaartbegeleiding.nl

Gijsje Teunissen - 06 21 51 61 30

